

ע"פ 1241/06/21 - דיאב חמודיאן נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 1241-06-21

ניתנה ביום 20 יוני 2021

המערער

דיאב חמודיאן אחדד

המשיבה

-
מדינת ישראל
בשם המערער - עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה חיפה (השופט אסף הראל; ת"פ 3042-12-19) מיום 23.5.2021 שלא לפסול עצמו מלדון בהליך פלילי המתנהל כנגד המערער.

הרקע לערעור

2. ביום 1.12.2019 הוגש כנגד המערער כתב אישום במסגרתו הואשם בהעסקת עובדים בניגוד להוראות חוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

3. ביום 23.5.2021 התקיים דיון הוכחות בתיק, במהלכו נחקר אחד מעדי המאשימה. בפתח הדיון טענה ב"כ המאשימה שהמערער השמיע איומים כלפי אחד מעדי המאשימה. ב"כ המערער טען בתגובה כי זהו ניסיון להכפיש את המערער וכי יש אפשרות שהטענות שהשמיעה ב"כ המאשימה יביאו לפסילת המותב. יתר על כן, במספר הזדמנויות במהלך החקירה הראשית של העד, קטע ב"כ המערער את החקירה, והעלה טענות כלפי תוכן העדות ואופי השאלות שנשאלו מצד התובעת. לאחר כל אלה, בהמשכו של הדיון, ביקש ב"כ המערער מהמותב לפסול את עצמו, בטענה כי המותב אפשר להכניס לפרוטוקול עדויות שמיעה וראיות פסולות, וכי הוא נחשף ל"מסה קריטית" של ראיות פסולות באופן הפוגע בזכויות הנאשם. בנוסף, הלין ב"כ המערער על כך שהעד לא נשמע להחלטות המותב בעניין תוכן העדות.

4. השופט הראל דחה את הבקשה עוד במעמד הדיון, כדלקמן: "**באשר לטענה כי באת כוח המאשימה האשימה את הנאשם בפתח הדיון בכך שהוא מהלך אימים על העד, הנאשם הכחיש זאת ואין בכך כדי לפסול את המותב. באשר לטענה כי בית הדין נחשף למסה קריטית של ראיות שאסור היה לו להחשף אליהן, יש לזכור שמי שיושב בדין הוא שופט מקצועי. גם אם הוא נחשף לראיה שאיננה קבילה, חזקה**

עמוד 1

עליו שיתן לכך את המשקל המתאים, היינו, לא יתן לכך משקל כלל".

5. לאחר החלטתו של השופט הראל בבקשת הפסלות הודיע ב"כ המערער כי הוא מתכוון להגיש ערעור על ההחלטה. בעקבות זאת, הורה השופט הראל על עיכוב ההליך בהתאם לסעיף 147 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

6. אחר דברים אלה, ביום 1.6.2021 הוגש הערעור שלפני, במסגרתו טוען המערער כי המותב נחשף במהלך הדיון למסה קריטית של ראיות בלתי קבילות, ואף הצביע על מקומות מסוימים בדיון בהם נחשף המותב לפרטים בלתי לגיטימיים לשיטתו. המערער הדגיש כי בנסיבות אלה מתגבש חשש ממשי למשוא פנים, באופן המחייב את העברת התיק למותב אחר.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבפני, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

8. הלכה היא כי הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ, (4.4.2012)). בנוסף, עילת הפסלות נבחנת באמת מידה אובייקטיבית ומובן שאין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (21.2.2011) (וההפניות שם)). ככלל, השופט היושב בדיון מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך יינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 26960-04-21 אהרון רשף - משרד עורכי דין - עליזה סיבוני (25.4.2021)).

9. במקרה שלפני, לא ראיתי לנכון להתערב בהחלטתו של השופט הראל בבקשת הפסלות, מכמה טעמים.

ראשית, בית הדין האזורי לא קבע בהחלטתו בבקשת הפסלות כי נחשף לראיות שאינן קבילות או שאסור היה לו להיחשף אליהן, אולם מכל מקום נדרש לטענת המערער בהקשר זה וקבע כי ככל שכך יהיה, לראיות אלה יינתן משקל בהתאם. כאמור לעיל, חזקה כי המותב היושב בדיון יבחן את הראיות באופן ענייני ומקצועי. כך גם נכתב בהחלטת בית הדין האזורי ולא מצאתי בנימוקי הערעור על טעם לאותו חשש ממשי פנים המצדיק את פסילת המותב. מכל מקום, כלל הוא כי "העובדה שבית המשפט נחשף לחומר בלתי-קביל או חסוי אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, ויש לבחון בכל מקרה לגופו אם המותב נחשף ל"מסה קריטית" של ראיות המצדיקות את פסילתו" (ראו: ע"פ 160/21 נתנאל גבאי נ' מדינת ישראל - אגף המכס (21.1.2021)).

שנית, לא מצאתי כי טענות המערער ביחס לאשר התרחש במהלך חקירת העד מגבשים "מסה קריטית" שיש בה כדי להצדיק את פסילת המותב. אדרבה, מעיון בפרוטוקול הדיון מתקבל הרושם כי השופט הראל נדרש לכל הערותיו של ב"כ המערער לגופן ובאופן ענייני ומקצועי - לעיתים אף נעתר לבקשותיו של ב"כ המערער - ונתן הנחיות לצדדים בהתאם.

10. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי התקיימו נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, ומצדיקות פסילתו של המותב היושב בתיק.

11. **סוף דבר** - הערעור נדחה. מאחר שלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י' תמוז
תשפ"א (20 יוני 2021)
בהעדר הצדדים ותישלח
אליהם.
ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה